

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΣ Η'

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 46

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΕΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΟΙΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΤΟΣ Π. ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Προσφώνησις τοῦ Σ. Μητροπολίτου Γόρτυνος
καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Πολυκάρπου ρηθείσα
τῆ 11 Ὀβρίου 1930.

Ἄν καὶ «ἀνδρῶν ἐπιφαιῶν πᾶσα γῆ τάφος» καὶ πᾶσα
ώρα τῆς Ἑλλάδος ὕμνει καὶ γεραίρει τὸν μεγαλο-
πράγμονα Ἱεράρχην Π. Πατρῶν Γερμανόν, ἡ μικρὰ
ἡμῶς αὕτη πόλις τῆς Δημητσάνης τιμᾷ περισσώτερον
καὶ κυχᾶται ἐπ' αὐτῆ, διότι ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, ἀνε-
πτύχθη καὶ ἔλαβε τὰ πρῶτα διδάγματα τῆς εὐσεβείας
καὶ φιλοπαιδείας. Μορφωθείς ἐν τῇ περὶ αὐτὴν τῆς
Δημητσάνης Σχολῇ ὑπὸ τοῦ σοφοῦ διδασκάλου καὶ
προτερον καὶ δὴ ἀπ' οὗ χρόνου ἀνυψώθη εἰς τὴν Μη-
τρόπολιν Π. Πατρῶν, τῆς πρωτεύουσας τῆς Πελοπον-
νήσου, ἐγένετο τὸ κέντρον πάσης θρησκευτικῆς καὶ
ἐθνικῆς ἐργασίας πρὸς παρκοσμευτὸν τοῦ ἔθνους ὑπὲρ
τῆς ἐλευθερίας καὶ κατὰ τῆς τυραννείας. «Καὶ ἀνεζω-
πύρηνσε τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ» (Α' Μικκ. β', 6).
Ὅτε δὲ ἤλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὕψωσε καὶ
ἐπὶλόγησε τὴν σημαίαν τῆς ἐξεγέρσεως ἐν Πάτραις
καὶ τῇ ἱστορικῇ Μονῇ τῆς Ἁγίας Λαύρας καὶ διηύ-
ρυνε τὸν κρατερὸν καὶ ἀνίσον ἀγῶνα μετὰ συνέσεως
καὶ διπλωματικῆς ἱκανότητος, οἷαν σπανίως ἀπαντῶ-
μεν εἰς τοὺς μεγάλους ἀνδρας ἐν τῇ ἱστορίᾳ. «Ἐγέν-
ετο ὡς ἀστὴρ ἑωσίνος ἐν μέσῳ νεφέλης» (Σειρ. νη', 6).
Τίς δύναται ἀληθῶς νὰ παραστήσῃ καὶ ζωγραφίσῃ
τὴν εὐσεβεῖαν καὶ τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἱκανότητα καὶ
τὴν φιλοπαιδείαν καὶ αὐταπάρησιν τοῦ μεγαλοπραγ-
μόνου Ἱεράρχου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθ-
νου; Ἀπεθῆ ἐφ' ἑμῖλλος πρὸς τοὺς ἐξάρχους ἀνδρας
τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, διότι συνήνου τὴν ἀρετὴν τοῦ
Κρατοῦ μετὰ τὴν σύνεσιν καὶ τόλμην τοῦ Θεμιστο-
κλέους καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ αὐτοθυσίαν τοῦ Ἀρι-
στείδου. Ἀπεθῆ ἐφ' ἑμῖλλος πρὸς τοὺς ὑπερέχους ἐκ
Δημητσάνης Πατριάρχας καὶ Ἱεράρχας, οἵτινες, παν-
ταχοῦ τῆς δούλης Ἑλλάδος σκορπιζόμενοι, εἰργάζοντο
καὶ ἔσπειρον τὸν σπόρον τῆς ἐλευθερίας, καὶ δὴ πρὸς
τὸν μεγαλομάρτυρα Γρηγόριον τὸν Ε', ὑπὸ τὴν πνευ-
ματικὴν χειραγωγίαν τοῦ ὁποίου ἀνεπτύχθη καὶ ἀνε-
πτύχθη.

Φύσει γενναῖος καὶ μεγαλεπήβολος, ἀνέλαβε τὸν
ἀγῶνα χωρὶς νὰ ὑποχωρῇ πρὸ τῶν ἀναριθμητῶν
ὀυσχερειῶν καὶ νὰ δειλιάσῃ καὶ δετὸ ἀγῶν ἐκινδύνευεν

ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἐρίδων, τὰς ὁποίας διέλυε, τόσῳ
μᾶλλον ὅσῳ εἶχε πίστιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ
ὅστις μόνος καὶ οὐχὶ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς «ἄλλοισι χρο-
νοῦς καὶ καίροισι» (Δαν. δ', 21). Εἶχε πεποθήσει δὲ
ὁ ἀγῶν εἶναι ἱερὸς διότι ἦτο ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ
δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῶν ὑψηλῶν ἐκείνων ἀγῶν ὑπὲρ
ᾧ ἠγωνίσαστο ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ χύσασα ποταμοῦς
αἱμάτων καὶ ὑπὲρ ᾧ ἐθυσιάσθη ἐπὶ τοῦ ξύλου τῆς
ἀτιμώσεως ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὁ μεγαλοεργὸς Ἱεράρχης, τοῦ ὁποίου ἡ συνετὴ
φρονὴ ἠκούετο καὶ ἐν Συνελεύσει καὶ ἀλλαχοῦ, ἐν
ὑπεχώρησε καὶ δετὸ ἠρημώθη μὲν πᾶσα Ἑλληνικὴ γῆ
ἐκ τῆς ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς, κατεδιώκετο δὲ αὐτὸς
ὑπὸ τῶν ἀφριζόντων παθῶν. Ὁ χειμῶν περιέρχεται
καὶ ἀνατέλλει τὸ γλυκὺ ἔαρ' ὁ χειμῶν, ἀλλὰ
γλυκὺς ὁ παράδεισος τῆς ἐλευθερίας. Οὕτω «τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ζῆ εἰς γενεάς» (Σειρ. μδ', 14) καὶ ἡμεῖς τιμῶ-
μεν αὐτὸν καὶ γεραίρομεν ἐν τῇ ἰδιαιτέρῳ αὐτοῦ πατρὶδι,
τῇ Δημητσάνῃ, τὴν ὁποίαν ἠγάπησε καὶ ἐδηργέτησε
πολλὰχῶς. Ἀνηγείραμεν τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ἐν τῇ
χώρῳ τούτῳ, τῇ κέντρῳ τῆς καλλιγόνου Γόρτυνας,
ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀντήχησαν οἱ πιεζῆνες τῶν ὑπὲρ πίστει
καὶ πατριδῶς ἀγωνισθέντων γενναίων. Ἀνηγείραμεν τὸν
ἀνδριάντα τοῦτον ἐνταῦθα οὐ μόνον πρὸς τιμὴν καὶ
δόξαν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς μεγαλόφρονον διδασκα-
λίαν πασῶν τῶν γενεῶν δετὴ ἡ ἐλευθερία ἀποκτάται
διὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς καὶ ἀνδρείας καὶ διατη-
ρεῖται ἀσφαλῶς καὶ περιφρουρεῖται δι' αὐτῶν.

Καὶ ἤδη ἀπὸ τῆς μικρᾶς, ἀλλ' ἐλευθερίας πατριδῶς
Σου ἐδόγητον, μεγαλώνουμε Ἱεράρχα, τὸ ἔθνος τῶν
Ἑλλήνων, τὸ ὁποῖον περιήγαγε τὴν ὑψωθείσαν ὑπὸ
Σου σημαίαν τοῦ Σταυροῦ νικηφόρον καὶ ἐν Μακε-
δονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ καὶ Θράκῃ καὶ νήσοις. Ἐδόγησον
πάντας, ἀλλὰ καὶ νουθέτει καὶ ἐνίσχυε, ἀλλὰ καὶ ἐπι-
τίμα καὶ ἔλεγγε πταίοντας καὶ ἀπομακρυνομένους
τοῦ τῆς εὐθείας καὶ βασιλικῆς ὁδοῦ, τῆς πίστεως
καὶ τῆς ἀρετῆς, δι' ᾧ τὰ ἔθνη προάγονται καὶ μεγα-
λύνονται. Ἐδόγησον καὶ διδάξον καὶ ζωοποίησον τὸ
ἔθνος διὰ τῆς γλυκειᾶς καὶ μυριοφθόγγου φωνῆς Σου,
ὅπως ἀνυψώσωμεν τὴν σημαίαν τῆς Ἁγίας Λαύρας
πανταχοῦ ὅπου ἔδρασε καὶ ἐμεγαλοῦργησεν ἡ ἀθάνα-
τος καὶ ἀειζῶος Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ἀλη-
θοῦς πολιτισμοῦ, ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ τῆς ἀνθρωπότη-
τος, διότι μόνον ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς
Ἑλλάδος, ὑπὲρ ᾧ ἠγωνίσθη, δύναται αὕτη νὰ εὐη-
μερήσῃ καὶ προοδεύσῃ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Βαρῶν τῆς Ἐπαρχίας Μαντινείας φυλάσσεται κώδιξ, καταρτισθεὶς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς καὶ τῆς πρώτης σελίδος αὐτοῦ, ἐν ἔτει 1803, ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου Ἐπισκόπου Καρυσιπόλεως Διονυσίου, καταγράψαντος μάλιστα ἰδιοχείρως, πιθανόν, ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἀφιερωθέντα καὶ ἐπιδιατηρούμενα ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια.

Ἐν τῷ κώδικι τούτῳ κατεστρώθη καὶ ἀφιερωτικὸν Γράμμα, εὐνοίως, χάριν τῆς ἱστορίας δημοσιεύμεν κατωτέρω ἀκριδῆς ἀντίγραφον.

«Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ Πρωτοτύπου»

Ὁ Ἄμυκλῶν Νικηφόρος Ὁ Ἄνδρούσης Ἰωσήφ
βεβαιοῖ. βεβαιοῖ.

Ἡ ἐμὴ Γραμμοσύνη παρουσιασθεῖσα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Πατρὸς, ἡμῶν Νικολάου «Βαρῶν» ἐπικαλουμένη, ὡς Ἐξουχὸς διορισθεῖσα παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ εὐργετοῦς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας δηλοποιεῖ ὅτι, παρασταθεῖσα ἡ Παγῶνα γυνὴ τοῦ ποιεῖ Δημητρίου Μπίζιου ἀπὸ χωρίου Στεγνόν, ἐφανέρωσεν ἰδίῳ αὐτῆς στόματι, ὅτι τὰ χωροφία ἐκεῖνα ὅπου κεῖνται ἐν τῇ τοποθεσίᾳ Βασιλικῷ, ἀπὸ τὰ ὅποια τὰ ἡμῖς εἶμι ἰδιὰ τῆς καὶ τὰ ἡμῖς τοῦ ἀνδρός τῆς, κατα τὴν Διαθήκην του, τὴν σήμερον ἐλουσὶα βυβαλῆ καὶ αὐτοπροῖον ἰδέω γέωμη, ἀκαταναγκαστως καὶ ἀβιαστως τὰ ἀφιέρωσεν μετερίαν ἐδουσιν εἰς τὸ εἰρημένον Ἱερὸν Μοναστήριον τῶν Βαρῶν, δια να μνημονεύωνται παρρησίᾳ τὰ κατωθὶ κατεστρωμένα ὄνοματι, πρωτον τοῦ ἀνδρός τῆς Δημητρίου, το ἰδικόν τῆς Παγῶνας, τοῦ πενθεροῦ τῆς, Ἰωάννου, Γαρουφαλιάς, Βενετίας καὶ τῆς πενθερᾶς τῆς Κανέλλας καὶ ἀφου κατεγράφησαν εἰς τὴν παρρησίαν ἔλαβεν ἡ ἡγεῖσα Παγῶνα παρὰ τοῦ ἁγίου Καθηγουμένου τῆς αὐτῆς Μονῆς κύρ Ἀνανία γρόσια 100 μετὰ τὰ ὅποια ἔκαμε τὴν Λειτουργίαν τοῦ ἀνδρός τῆς καὶ τὰς λοιπὰς συνηθισμένας ἀκολουθίας εἰς τοὺς λοιπούς, ἔδωσε καὶ τὰ Σκρομνῆρια του, πρὸς τούτοις ἡ εἰρημένη Παγῶνα ἀφιέρωσεν ὑπερψυχικῆς σωτηρίας καὶ ἐν στρέμμα ἀμπέλιον ἰδικόν τῆς προικῶν, ὅπου εὐρίσκεται εἰς βεργασιὸν Στεγιώτικο πλησίον εἰς τὰ ἀμπέλια τοῦ Κυρῷ Παπαευσταθίου, ὡσαύτως ἀφιερώνει καὶ τρία στρέμματα χωροφία πατρικόν τῆς ὅπου εὐρίσκεται εἰς τὸ Πιλιπλήσιον εἰς τοῦ Ὁμῆρ Ἰσαούση.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ εἰρημένα ἀφιέρωσασα ἀνεκποιήτω εἰς τὸ ῥηθὲν Ἱερὸν Μοναστήριον, ἢ τε Παγῶνα καὶ ἅπαντες οἱ συγγενεῖς αὐτῆς καὶ τ' ἀνδρός τῆς ἀποξενωθέντες καθ' ὄλου, ἔγιναν ἀλλότριαι μετ' ἐθελότητα, τὸ δὲ ῥηθὲν Ἱερὸν Μοναστήριον ἔλαβεν εἰς

αὐτὰ πληροσάτην κυριαρχίαν νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται, μηδενὸς ἐναντιουμένου, ἢ ἀντιλέγοντος τοῦ παραπαν. Ὅθεν εἰς ἐνδειξὴν τῆς ταείας ταύτης, ἀφιέρωσεν ἐγένετο το παρὸν εἰς βεβαίωσιν τοῦ Σεβασματωτατοῦ Γεροντος ἁγίου Ἄμυκλῶν καὶ Τριπολιτῶν κύρ Νικηφόρου, καὶ ἡμετέρῳ ἐπιβεβαίωσιν καὶ μαρτυρίᾳ τῶν κατωθεν ἀξιολοπιτων μαρτύρων καὶ ἐδόθη εἰς τὸ Ἱερὸν Μοναστήριον διὰ παντοταίνην ἀσφαλείαν.

Τὸ παρὸν ἀπαράλλακτως κατεστρώθη καὶ εἰς τὸν Ἱερὸν Κώδικα τῆς αὐτῆς Μονῆς αἰω' Αὐγούστου α'.

Ὅμοιως ἀφιερῶσει καὶ ἐνὶ λοχίδι χωροφίον πλησίον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου Στεγνοῦ, ὡσαύτως καὶ τὸ μισο ἀλωπι.

Ἐγὼ μαγῶνα, γυνὴ τοῦ ποιεῖ Δημητρίου Μπίζιου βεβαίωσω τὰ ἀφωσεν οἰα χωρὸς τοῦ Κωνσταντίνου Νικολαΐδου καὶ τοῦ αὐτοδάφου τοῦ ἁγίου Ἀνδρούσης ὅσοις καὶ μαρτυρεῖ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐν Ἀθήναις 5 Νοεμβρίου 1930.

Ἄρχμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ Α. ΡΟΥΜΠΑΝΗΣ
Α'. Γραμματεὺς τῆς Δ. Ι. Συνόδου.

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΙΣΟΦΗΦΙΑΙ ΠΡΟΕΔΡΙΚΗΣ ΨΗΦΟΥ
ΕΝ ΤΗ ΕΝΟΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΙ

Ἄριθ. Πρωτ. 55877. Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀβρίου 1929.
Ἄριθ. Γνωματ. 303.

Ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Θεραπευμάτων Νομικὸς Σύμβουλος πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Θεραπευμάτων.

Ἀποκρινόμενος εἰς τὸ διαβιβάσθην μοι ἐγγράφον τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος, δι' αὐ ἐρωτᾶται ἐὰν ἐν συνεδρίᾳ τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν παρίσταται ἐκ τῶν 5 μελῶν τὰ 4 μέλη, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑπερισχύῃ ἡ ψήφος τοῦ Διευθύνοντος, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὰ ἐξῆς:

Ὁ παρὶ ἐνοριακῶν Ναῶν Νόμος τῆς 17 Δεβρίου 1923 σιγᾶ ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κρίσιν θέματος. Κατ' ἀρχὴν ὅμως, ἐπικρατοῦσαν παρὰ τῷ ἡμετέρῳ δημοσίῳ δικαίῳ, ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου. Ὅτις οὐ μόνον κατα τὸ ἄρθρον 56 τοῦ Νόμου τοῦ 1886 περὶ Δήμων, ἀλλὰ καὶ κατα τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 33 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου ΔΝΖ τοῦ 1926 ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Δύναται ὅθεν κατ' ἀναλογικὴν ἐρμηνείαν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐν τῇ εἰδικῇ περιπτώσει ἢ ὡς ἀνω κρατοῦσα ἀρχή.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
Χ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΜΕΛΛΟΥΣΗΣ ΠΡΟΣΥΝΟΔΟΥ

Ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει συνελθούσα Προκαταρκτικὴ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ καθήρτισε τὸν ἀκόλουθον κατάλογον τῶν θεμάτων τῆς μελλούσης Πανορθόδοξης Συνόδου:

1ον. Τὸ ζήτημα τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ προκαταρκτικὴ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ ἀναγράφασα τοῦτο πρῶτον ἐν τῷ Καταλόγῳ, προκαλεῖ τὴν Α.Θ.Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὅπως πρὸς τῆς συγκλήσεως τῆς Πανορθόδοξης ἐνεργήσῃ, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ παρουσία ἐν αὐτῇ κατὰ τινα τρόπον καὶ Ἀναπρωσώπων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, προσερχομένων εἴτε ἔσωθεν εἴτε ἔξωθεν τῆς Ρωσσίας.

2ον. Στενωτέρα σχέσις καὶ ἐπαφὴ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀλλήλας καὶ τὰ πρὸς τοῦτο μέγα, ἐν οἷς ἡ ἀνταλλαγὴ σπουδαστῶν μεταξὺ τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ ἀμοιβαία ἐπίσκεψις διαφόρων Ἀποστολῶν ἐκ Κληρικῶν, Καθηγητῶν τῆς Θεολογίας καὶ Ἱεροκηρῶν χάριν πληρετέρας ἐπικοινωνίας· δραστηριότερα συνεργασία τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν ζητήμασι πνευματικοῖς, ἠθικοῖς καὶ κοινωνικοῖς, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν Ὁρθοδόξων Λαῶν.

3ον. Μόρφωσις τοῦ Κλήρου (Θεολογικὴ καὶ Ἱερατικὴ) καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς Ὁργανώσεως αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τῆς Ἐκκλησίας, ἐξουδετερουμένης πάσης ἀντιθέτου τάσεως.

4ον. Μελέτη τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας καὶ βελτιώσεως αὐτῆς.

5ον. Ἐξεύρεσις τῶν μέσων πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ Ὁρθοδόξου Ἀνατολικοῦ Μοναχικοῦ βίου εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ κάλλος καὶ τὴν λαμπρότητα διὰ τε τῆς ἐμμονῆς εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τοὺς μοναστικούς κανόνας καὶ διὰ τῆς ἀνανεώσεως τῆς πάλαι δράσεως αὐτοῦ: ἐπιστημονικῆς, φιλανθρωπικῆς, ἐκπολιτιστικῆς καὶ ἰδίᾳ διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν Ἱερῶν Τεχνῶν.

6ον. Ἐξεύρεσις τρόπου συνεργασίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ ἀθεϊσμοῦ καὶ τῶν διαφόρων πεπλανημένων Συστημάτων, οἷον: Μασωνισμοῦ, Θεοσοφισμοῦ, Πνευματισμοῦ κ.τ.λ.

7ον. Σχέσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὰς Ἑτεροδόξους Ἐκκλησίας ἐν τε τῇ Ἀνατολῇ καὶ τῇ Δύσει, ἦτοι:

α) Σχέσις ἐν πνεύματι ἀγάπης, ἥτις κατὰ τὸν Ἀπόστολον «πάντα ἐλπίζει», μετὰ τῶν Ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν (Ἀρμενίων, Κοπτῶν, Ἀβυσηθίων, Χαλδαίων, Ἰακωβιτῶν, Παλαιοκαθολικῶν, Ἀγγλικανῶν), ὅσοι τείνουσι νὰ προσεγγίσωσι πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ δὲν ἐνεργοῦσι προσηλυτισμὸν μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων.

β) Σχέσις προφυλάξεως καὶ ἀμύνης κατὰ τῶν Ἑτεροδόξων, οἵτινες ἐνεργοῦσι προσηλυτισμὸν καὶ προσπαθεῖσι καθ' οἷονδήποτε τρόπον νὰ βλάψωσι τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν (Ρωμαιοκαθολικισμός-Θύντισμός, Προτεσταντισμός-Μεθοδισμός, Βαπτισταί, Χίλιασμός κ.τ.λ.).

8ον. Μελέτη τοῦ ζητήματος ποῖοι τῶν Αἰρετικῶν καὶ τῶν Σχισματικῶν θὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ Βαπτίσματος, ποῖοι διὰ Χρίσματος καὶ ποῖοι δι' ἄπλου λιβέλλου πίστεως.

9ον. Καθορισμὸς τῶν ὄρων τῆς ἀναζητήσεως καὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τινός, ὡς καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γενικῶς σήμερον ἀνεγνωρισμένων Ἀυτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, πρὸς ἀμοιβαίαν κανονικὴν αὐτῶν κοινωνίαν καὶ πρὸς ἀπόσοπτον συμμετοχὴν αὐτῶν ἐν ταῖς Πανορθόδοξοις Συνελεύσεσι καὶ Συνόδοις. Ὡσαύτως καθορισμὸς τῶν ὄρων τῆς ἀναγνωρίσεως Ἐκκλησίας τινός ὡς Ἀυτονομίου.

10ον. Κωδικοποίησις τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Κανονικῶν Διατάξεων, ἵνα τυχόν ἐν καιρῷ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

11ον. Μελέτη τῆς σημερινῆς πράξεως ἐν ταῖς κατὰ τόπους Ἐκκλησίαις ὡς πρὸς τὰ κωλύματα τοῦ Γάμου, ὡς πρὸς τοὺς λόγους Λιαυγίου καὶ ὡς πρὸς τὴν νόμιμον τούτων διαδικασίαν. Ὡσαύτως μελέτη τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ ἐπιτευχθῇ, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ὁμοιόμορφος ὡς πρὸς τὰ ἀνωθι πράξις ἐν τῇ καθόλου Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ.

12ον. Διοργανώσις τῶν Πνευματικῶν Δικαστηρίων κατὰ τρόπον, εἰ δυνατόν, ὁμοιόμορφον ἐν τῇ καθόλου Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ καταρτισμὸς Ἐκκλησιαστικῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

13ον. Μελέτη τρόπου ἐκλογῆς τῶν Ἀρχιερέων καὶ δὴ τῶν Πρώτων τῶν Ἀυτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, συμφωνοτέρου πρὸς τοὺς Ἱερούς Κανόνας.

14ον. Μελέτη τοῦ ζητήματος τοῦ Ἡμερολογίου ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν περὶ Πασχαλίου Ἀπόφασιν τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἐξεύρεσις τοῦ τρόπου πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

15ον. Ἐνιαία κατὰ τὸ δυνατόν διάταξις τοῦ Τυπικοῦ, συμφώνως τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Παραδόσει.

16ον. Μελέτη καὶ ἐξεύρεσις τῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων δεόν νὰ ἐνισχυθῇ μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων Λαῶν ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὸς Πολιτισμὸς, ὑφ' ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις αὐτοῦ.

17ον. Μελέτη τῶν μέσων πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς κατὰ παράδοσιν Βυζαντινῆς Τέχνης, ἐν ταῖς διαφοραῖς αὐτῆς ἐκφάνσειςιν, ἦτοι Ἐκκλησιαστικῇ Μουσικῇ, Εἰκονογραφίᾳ, Ἀρχιτεκτονικῇ καὶ τῇ τέχνῃ τῶν Ἱερῶν Ἀμφίων καὶ Σκευῶν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Πεινασμένοι κατάδικοι».

«Ὅσοι ἀνέγρυσαν τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἀρθρον τῆς κυρίας Ἀθηναῆς Ταρσεύλης ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐργασία» περὶ τῶν φρικτῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας διαβιβύον οἱ κατάδικοι εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Πύλου, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἠσθάθησαν αλοχύνῃν καὶ ἀγανάκτησιν διὰ τὸ στίγμα αὐτὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀνθρωπισμοῦ Αἰ φυλακαὶ αὐταὶ δὲν εἶνε ἀπλῶς τάφοι ζωντανῶν, ἀλλὰ πραγματικὰ «ἀποθηρωτωτρια», ὡς κυριολεκτικῶς χαρακτηρίζει οὐδ' ἡ ἀρθρογράφος, διὰ τὴν ἐσχάτην ἀπανθρωπίαν, δι' ἧς φονεύονται καὶ σωματικῶς, ἀλλὰ πρὸ πάντων ψυχικῶς οἱ εἰς αὐτὰς ριπτό-

μενοι ταλαίπωροι κατάδικοι. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν αὐτῶν τῶν τρομεροτήτων τῆς ἐπίσημου σκληρότητος καὶ ἀπανθρωπίας οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν θὰ ἔπρεπε τὰ ἐπιτραπῆ ἢ σιυτήρησις τοιούτων νεκροταφείων ζωντανῶν ἀνθρώπων.

Νηφάλια κρίσεις.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Βέρνης «Der Bund» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 9ῆς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀσχολεῖται ἐν κυρίῳ ἄριθμῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐξὲν προπαγάνδα ἐν Ἑλλάδι» περὶ τὰ μέτρα ἅτινα ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ ἐσχάτως ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις κατὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ξένων σχολῶν καὶ τῶν Οὐνιτῶν. «Ἐὰν δύναται τις, γράφει ἡ ἐφημερίς, νὰ κατηγορήσῃ τὴν Κυβέρνησιν, εἶναι τοῦτο μόνον, ὅτι ἐπὶ τόσον καιρὸν ἐδίστασε νὰ ἐνεργήσῃ εὖτω, ὡς εἰς ἄλλας χώρας ἤδη ἔπραξαν». Τὸ ζήτημα τοῦτο, παρατηρεῖ ἡ ἐφημερίς, εἶναι ἐντελῶς ἐσωτερικόν, ἐνῶ αἱ προπαγάνδαι, τῶν ὁποίων τὰ σχέδια κατεστρέφοντο, προσεπάθησαν νὰ παρουσιάσωσιν αὐτὸ ὡς ζήτημα διπλωματικόν. Περαιτέρω ἀναφέρει τὰς ἐιργεῖας τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν βελτίωσιν τῆς παιδείας, τονίζει τὴν ἐν Ἑλλάδι ἐπιδειχθεῖσαν ἀνεξιθρησκείαν καὶ ἐν τέλει παρατηρεῖ ὅτι εἶναι ἐντελῶς φανταστικὸν τόσον ὅτι πρόκειται περὶ διωγμοῦ τῶν ὁπαδῶν τῆς Ρωμαϊκῆς θρησκείας, ὅσον καὶ ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα ἐλήφθησαν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ.

Ὁ λорδο, ἐπίσκοπος Gloucester σιβ. Headlam, ὅστις προῆδρυσεν τῆς εἰκοσιπενταμελούς μικτῆς ἐξ ὀρθοδόξων καὶ ἀγγλικανῶν κληρικῶν συνδιασκέψεως περὶ τῶν δογματικῶν σχέσεων τῶν Ἑκκλησιῶν Ὀρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς, ἐξέδωκε κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον «Χριστιανικὴ Ἐνότης» («Christian Unity») τὸ κεντρικὸν σημεῖον τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ περὶ ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἀντίληψις αὐτοῦ. Κατὰ τὸν σιβ. Headlam, ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ εἶναι διαδοχὴ ἀξιώματος καὶ οὐκ ἐπιχωρευτικῆς (by office and not by ordination). Οἱ ἐπίσκοποι, δηλ. δηλ., εἶνε διαδοχοὶ τῶν ἀποστόλων καθ' ὃν λόγον ὁ βασιλεὺς εἶνε ὁ ἄμεσος διάδοχος τοῦ ἰδρυοῦ τῆς δυναστείας του. Ἄλλαι λέξεις, τὸ ἀξίωμα διεββίσθη αὐτοῖς κληρονομικῶς (they have inherited an office), διὰ τῆς ἐν τῷ ἀξιώματι δὲ διαδοχῆς ταύτης τῶν ἐπισκόπων μετεδύθησαν ἢ χριστιανικὴ πίστις, τὰ μυστήρια, ἢ ἀγ. Γραφῆ καὶ τὸ ὅλον ἐν γένει οὐστήμα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καὶ διανοήσεως. Ἡ περὶ τῆς χειροτονίας διδασκαλία, καθ' ἣν διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἐπισκόπων παρέχεται τῷ χειροτονημένῳ τὸ ἀγ.

Πνεῦμα, κατ' ἀποστολικὴν διαδοχὴν, εἶνε καθαρῶς μηχανικὴ ἀντίληψις. «Ἐν ποιεῖ τὸν ἐπίσκοπον ἡ ἀποστολικὴ διαδοχὴ, ἀλλ' ὁ ἐπίσκοπος ἔλαβε τὴν ἀποστολικὴν διαδοχὴν ἀριβῶς ἐκ τοῦ ὅτι καθήκοντος ἐταχθη εἰς τὸ ἀξίωμα του». Εἶνε πρόδηλον ὅτι τοιαύτη διδασκαλία δὲν συββάζεται πρὸς τὴν ὀρθοδόξον ἀντίληψιν περὶ τῆς διὰ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης διαδόσεως τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς. Ὁ Ἐπίσκοπος Gloucester διὰ τῶν ἀνωτέρω γνωμῶν του παρονοεῖ τὰ ἀτυπῆτων πρὸ ὅσα ἐδηλώσεν ὡς πρόδρομοί τῆς συζητήσεως μετὰ τῶν ὀρθοδόξων Ἐπιτροπῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΥΔΑΔΟΣ

Τῇ παρελθούσῃ Πέμπτῃ, 13 ὀδεύοντος, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χουσοστόμου, ὁ Μπκ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἤγε τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ. Ἐν τῷ ἱερῷ Καθεδρικῷ ναῷ τοῦ «Ἐυαγγελισμοῦ» ἐτέλεσε τὴν θείαν Λειτουργίαν συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν δύο βοηθῶν Ἐπισκόπων Σταυρουπόλεως καὶ Βρεσθένης μετὰ δωδεκάδος Ἀρχιμειδικῶν Προσβυτέρων καὶ Διεκότων ἐψαλλόν δὲ πολυμελεῖς χοροὶ ἐξ ἱεροψαλτῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν τοῦ Συνδέσμου τοῦ ἁγ. Ἰωάννη Δαμασκηνός. Οἱ Σύεδροι καὶ οἱ ἐν Ἀθήναις παρεπιδημοῦντες Ἀρχιερεῖς καὶ μέγας ἀριθμὸς ἐφημερίων παρεκολούθησε τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ ἐν τῷ ἁγίῳ Βήματι, πλήθος δ' εὐσεβῶν ἐπλήρου τὸν ναόν. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος, ἐν ἐπισημῷ πομπῇ, ἀκολοιθούμενος ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ἐνδεδυμένος μακρῶν μετέβη εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐκεῖ δὲ προσεφώνησεν αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ ἐκ τῶν παρόντων πρῶτος τῇ τάξει Σ. Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ κ. Γερμανός, ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὁ παρὰ τῇ Ἱ. Συνόδῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπιτροπείας κ. Σπέραντας, ἐκ μέρους τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας ὁ Σ.β. Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως κ. Πολύκαρπος, ἐκ μέρους τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου ὁ Α'. Γραμματεὺς Ἀρχιμ. Γερμανὸς Ρωμπαῆς, ἐκ μέρους τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου ὁ αἰδὸς Κ. Ρωμανός καὶ ἄλλοι. Ἀπήτησε ἐκ τοῦ Μπκ. Ἀρχιεπίσκοπος εἰς ἕναστον καταλλήλως. Οἱ ἱεροψαλταὶ ἐψαλλόν τὸν Πολυχροισμὸν τοῦ Μακαριωτάτου τῆς φήμης δὲ αὐτοῦ εἰς μετῆραι τῆς Ρζαρείου Σχολῆς καὶ οἱ τριφυμοὶ τοῦ Ἀσουλῆ Ἀγίου Σπυρίδωνος, προσεεγκοῦσαι ἐργόχειρον αὐτῶν καὶ λαβιδῶσαι παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀσουλῆ. Τῶν τριφύμων τούτου ὡς καὶ τῶν τρεφίμων ὀρφανῶν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου Ἀγίου Γεωργίου Πειραιῶς, ὧν εἰς προσεφώνησε, βαθύτατα συνεκίνησε τοὺς παρισταμένους. Ἐπηκολούθησε μακρὰ σειρά ἐπισκεπτῶν καταλυζόντων ἐπὶ ὥρας τὰς αἰθούσας τοῦ Ἀρχιεπισκοπείου, Ἱπουργῶν, Καθηγητῶν τοῦ Παιστημίου, τῆς Ρζαρείου, ἄλλων Σχολῶν, καὶ πρὸ

πάντων ανθρώπων του Λαού προσερχομένων μέχρι βαθείας νυκτός και άσπαζομένων την δεξιάν του έορτάζοντος Πρωθιεράρχου. Δεκάδες δέ τηλεγραφημάτων έλήφθησαν και έξ Ελλάδος και άπανταχόθεν του κόσμου παρά των Προέδρων των Πατριαρχείων και των λοιπών Αυτόκεφάλων Έκκλησιών, παρ' Ιεραρχών και παρ' ιδιωτών ήμετέρων τε και ξένων. Ο Ματ. Αρχιεπίσκοπος Κύπρου διά μακροῦ τηλεγραφήματος συνεχάρη τον έορτάζοντα επί τε τῆ έπετε'ω έορτῆ και επί τῆ 35ετηρίδι έπιστημονικοῦ σταδίου τιμῶντος τὴν Έπιστήμην και τὴν Έλληνικὴν Έκκλησίαν. Η προσφώνησις του Σ.β. Μητροπολίτου Δαγαδαδ κ. Γεοργίου έχει ως εξή:

Μακαριώτατε Δέσποτα,

Κατά τὴν έπίσημον ταύτην στιγμήν έξ ονόματος τῆς τε Άγίας και Ιεράς Συνόδου και τῆς παρεπιδημούσης ένταῦθα Ιεραρχίας, διερμηνεύων τὰ αισθήματα αὐτῆς, προσαγορεύω τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐπ' ευκαιρίᾳ του Σεπτοῦ Αὐτῆς ονόματος, συγχάριζαν έγκαρδίως και ευχόμενος Αὐτῇ μακρότητα ημερῶν και τὴν άνωθεν ένίσχυσιν ἐν τῇ έπιτελέσει τῆς ύψηλῆς Αὐτῆς διακονίας δι' έργων άκραιφνοῦς αγιότητος και χρηστότητος, σοβαρᾶς περινοίας και δράσεως πρὸς δόξαν και ἐπ' αγαθῶ τῆς Άγίας ημῶν Έκκλησίας και του χριστεπωνύμου πληρώματος. Η κατά Ανατολᾶς Ὁρθόδοξος του Χριστοῦ Έκκλησία, Μακαριώτατε Δέσποτα, και ιδίᾳ ἡ ημετέρα Έκκλησία τῆς Ελλάδος διατρέχει περίοδον κρισιμοτάτην και περιοφίγγεται υπό πολλῶν μεγάλων και ύψιστης σημασίας και σπουδαιότητος ζητημάτων και προβλημάτων, ὧν τὴν ευκαιρίαν λύσιν άπεκδέχεται και προσδοκᾷ παρά τῆς Ιεράς Συνόδου, του άνωτάτου τουτου Σώματος τῆς Έκκλησίας, πρὸς ἣν έχει έστραμμένα τὰ βλέμματα το χριστεπωνύμου πληρώμα. Τύχη δ' αγαθῆ, σεβάσιμος Πρόεδρος και πρόμαχος σθεναρὸς τέταται παρά Θεοῦ ἡ Ὑμετέρα Σοφωτάτη και Τετιμημένη Κορυφή, ἡ ἀρεταίς κοιμῶσα και παντοίους πνευματικοῖς χαρίσμασι κεκοσμημένη. Ζῆθι ἐπὶ μήκιστον, Άγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα, και ένδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι του Κυρίου ημῶν Ιησοῦ Χριστοῦ, ἵνα και ημεῖς οἱ περικυκλοῦντές Σε πρόθυμοι ἐν Χριστῶ συνεργάται αξιοθώμενοι νά ἴδωμεν έπιβραβευομένους τους πόθους τῆς Έκκλησίας, κλειζομένης ἐν έργοις αγαθοῖς, εἰς δόξαν και επαινον του Μεγάλου Άρχηγοῦ και Δομήτορος αὐτῆς. Γένοιτο.

— Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος δι' Έγκυκλίου αὐτῆς πρὸς τους Σεβ. Ιεράρχας τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος παρεκάλεσεν ὅπως πρὸς πλήρη και ακριβῆ συμπληρωσιν των ένοριακῶν πινάκων, διατάξωσι τὰ Γραφεῖα, ἵνα τὰ σχετικά έγγραφα, δι' ὧν ανακοινῶνται χειροτοναί ιερέων, συντασσῶσιν ακριβῶς κατα τον άποστελλόμενον τύπον. Δότι άχρηστεῦνται τελείως οἱ τηρούμενοι ένοριακοὶ πίνακες, όταν και μία μόνη ἐκ των άπιστουμένων λεπτομερειῶν παραλειφθῆ, πολὺ δέ περισσότερον, όταν δέν αναφέρονται τακτικῶς και πᾶσαι αἱ έπερχόμεναι μετοβολαί εἰς τὴν κατάστασιν των έφημεριῶν.

Τύπος συντάξεως ανακοινώσεων χειροτονησιών.

Πρὸς τὴν Δ. Ι. Σύνοδον τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὑπ' αριθ. 64 ἄρθρον παράγρ.

γ' του Καταστατικοῦ τῆς Έκκλησίας Νόμου (και τὴν ὑπ' αριθ. εγκρισιν τῆς Ι. Συνόδου), εὔσεβάστως αναφέρομεν, ὅτι τον κεκτημένου πτυχίου και άγοντα ἡλικίαν έτων κεχειροτονήκαμεν τῇ Χάριτι του Παναγίου και Τελεταρχικοῦ Πνεύματος διάκονον μὲν τῇ ε. ε. ἐν τῷ Πανσέπτῳ Ι. Ναῶ, Πρεσβύτερον δέ τῇ ἐν τῷ Πανσέπτῳ Ι. Ναῶ δια τὴν χηρεύουσαν θέσιν του έφημερίου του Ι. Ναοῦ του χωρίου τῆς καθ' ἡμᾶς Θεοσώστου Μητροπόλεως. Έποθετήσαμεν δέ τουτου εἰς τὴν δι' ἣν έξελέγη ένορίαν.

Οθεν παρακαλοῦμεν ὅπως έγγραψῆτε τουτου ἐν τῇ ὑπ' αριθ. μερίδι του ένοριακοῦ Πίνακος τῆς καθ' ἡμᾶς Ι. Μητροπόλεως.

— Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος δι' Έγκυκλίου αὐτῆς πρὸς τους Σεβ. Ιεράρχας τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος παρεκάλεσεν ὅπως τὰ ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς των ιερῶν Μοιῶν του τρέχοντος έτους αναγραφέντα και εγκριθέντα υπό του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του τέως Γενικοῦ Έκκλησιαστικοῦ Ταμείου πρὸς ὑπὲρ των δαπανῶν τῆς Διαρκοῦς Ιεράς Συνόδου, έκδόσεως βιβλίων κ.τ.λ. μεριμνήσωσι ν' άποσταλῶσιν ἐπ' ονόματι του Προέδρου τῆς Ιεράς Συνόδου, σημειοῦντες ρητῶς ὅτι τὸ άποστελλόμενον ποσόν προορίζεται δια τὰς δαπάνας τῆς Ιεράς Συνόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἐπὶ των ἐν τῷ έξωτερικῷ έκδιδομένων δωδεκαησιακῶν έφημεριδων παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ὁ σεβ. μητροπολίτης Ρόδου κ. Άπόστολος ανεχώρησε πρὸ τινος ἐκ τῆς νήσου άπαρατήρητος, ὅτι δέ ὁ λαὸς τῆς Ρόδου σχολιάζει ευρέως τὸ γεγονός.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κάρλοβιτς εἰς τὴν σύνοδον τῆς Ιεραρχίας τῆς Σερβικῆς Έκκλησίας ὑπεβλήθη υπό του σεβ. έπισκόπου Αχρίδος Νικολάου έξ άφορμῆς τῆς κατά τὸ Πάσχα προσκυνηματικῆς εἰς τους Άγίους Τοπους έκδρομῆς συμπληρωματικὸν ὑπέμνημα, περιέχον προτάσεις συγκεκριμένας περὶ διοργανισμοῦ ἐν τῷ μέλλοντι παρομοίῶν ιερῶν εἰς Παλαιστίνην ἀποδημιῶν. Ἐπὶ τῇ ευκαιρία ταύτῃ ἐκρίθη επάναγκες ὅπως ἡ ὀρθόδοξος Σερβικὴ Έκκλησία ἀποκτήσῃ ἴδιον οἰκοπεδον ἐν Ιεροσολύμοις πρὸς ανέγερσιν σερβικῆς Ἐστίας δια τὴν ἐν αὐτῇ συγκέντρωσιν των σέρβων προσκυνητῶν κατά τὴν διάρκειαν του προσκυνήματος αὐτῶν. Πρὸς τουτοις ἡ Ιεραρχία ἔλαβεν ἀποφάσεις ἀφορῶσαι εἰς ὀδηγίας τῆς Ι. Συνόδου περὶ του μετα των άρμοδιῶν κρατικῶν ὀργανων καθορισμοῦ των χρηματικῶν ποσῶν, των ὀφειλομένων υπό του σερβικοῦ κατότου εἰς τὴν ὀρθόδοξον Σερβικὴν Έκκλησίαν. Ἐπ' ἴση: ὁ προμνημονευθεὶς έπίσκοπος κατετόπισε τὴν Ιεραρχίαν ἐπὶ τῆς συνεντεύξεως τὴν ὅποιαν ἔσχε μετὰ του ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Τσεχοσλοβακίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἴδρυσιν τῆς ἐν τῇ ὑπερκαρπαθείῳ Ρωσία έπισκοπῆς του Μουχαταεβο.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις διέταξε πρὸ τινος ὅπως ὡς τάχιστα ἐπὶ ἀπειλῇ αὐστηροτάτων ποινῶν παραδωθῶσιν εἰς τὰ τοπικὰ συμβούλια πάντα τὰ βιβλία καὶ περιοδικὰ θρησκευτικοῦ περιεχομένου, οὐ μόνον τὰ ἐν βιβλιοθήκαις υπάρχοντα, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς ἰδιώτας ἰνέκοντα. Ἡ διαταγὴ περιλαμβάνει καὶ αὐτὰ τὰ λειτουργικὰ βιβλία. Ὡς δικαιολογία τῆς διαταγῆς φέρεται ἡ ἐν τῷ κράτει ἔλλειψις χαρτοῦ. ὅστις τάχα θὰ παρασκευασθῇ διὰ τῆς ἐν τοῖς ἐργοστασίοις χαρτοῦ ἀνακατασκευῆς τοῦ συναθροισθησομένου ἐντύπου.

—Μεταξὺ τῶν ὑπεροφίων ρώσων κυκλοφοροῦσιν ἀπὸ τινος ἀντίγραφα ἐπιστολῆς, ἣτις φέρεται διαβιβασθεῖσα πρὸς τὸν τοπικὴν ἡγεμόνα τῆς τσαρναρχικῆς ἐν Μόσχᾳ Ἐκκλησίας μητροπ. Σέργιον ὑπὸ ρώσων ἐντὸς τῆς Ρωσίας ἱεραρχῶν ἐλεγχόντων αὐτὸν διὰ τὴν ὑποχωρητικὴν καὶ συμβιβαστικὴν πολιτικὴν του ἀπένατι τῶν καθεστηκυῶν σοβιετικῶν ἀρχῶν, ἧς οὐδὲν προέβλεψεν ὄφελος.

—Ἐν Μόσχᾳ ἰδρύθη νέον «ἰνιθροσκευτικὸν πανεπιστήμιον» ἀποτελούμενον ἐκ διαφόρων τμημάτων. Ἐν αὐτῷ ἰδιάζουσα προσοχὴ θὰ στραφῇ εἰς τὴν ἐνάπτυξιν τῆς ἰνιθροσκευτικῆς διδασκαλίας.

—Ἐξ Ἀγίου Ὄρους ἐστάλη πρὸς τοὺς ἐν Βελιγραδίῳ ρώσους ἀντίγραφον τῆς ἐν τῇ μονῇ τῶν Ἰβήρων εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, μεγίστης τιμῆς ἀπολαυστικῆς κατὰ τοὺς ρώσους ἤδη ἀπὸ τοῦ 1648, ὅποτε εἶχε διαβιβασθῆ εἰς Μόσχαν τὸ πρῶτον αὐτῆς ἀντίγραφον· τοῦτο ἐσώζετο μέχρι πρὸ τινος ἐν τῷ ἐν Μόσχᾳ νοίσκῳ τῆς «Ἰβηρικῆς Θεομήτορος», τὸν ὁποῖον κατηδάρισαν οἱ μπολσεβίκοι, καὶ ὁ ὁποῖος ἀπέβλεπε πανρωσικὸν προσκύνημα. Τὸ πρῶτον ἀντίγραφον ὑπεδέχθησαν οἱ ἐν Βελιγραδίῳ ρώσοι ἐν πανηγυρικῇ λιτανείᾳ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις Ἀμερικῆς γινώσκῃ καὶ παρ' ἡμῶν μεγάλη ἐλληνικὴ δανάσις ΑΗΕΡΑ («American Hellenic Educational Protective Association») ἐψήφισε ποσὸν 2 000 000 δολλαρίων πρὸς ἀνάγειν τοῦ πρώτου αὐτῆς ἐκπαιδευτικοῦ καθιδρύματος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τῆς προγράμματος, διὰ τὴν συντέλεσιν τοῦ ὁποῦ πρὸς τολογίζεται ποσὸν 10 000 000 δολλαρίων. Τὸ πρῶτον τοῦτο ἔργον θὰ ἦ εὐχαριστικὸν οἰκοτροφεῖον διὰ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐλλήνων, θὰ ἀποτελέσῃ δὲ τὸν πυρῆνα πρὸς ὁμογενεῖον θὰ οἰκοδομηθῇ ἀνά τὴν ἐφηβον νεολαίαν ἀφοτέρων τῶν φύλων πανεπιστημιακὸν ἔργον διὰ σκοποῦς μερφωτικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν. Ἐντὸς τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ὄρφανοτροφείου θὰ ὑπάρχη καὶ ναύσκος. Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συγκροτήματος τῆς ΑΗΕΡΑ θὰ ἦεν τὸ μὲν ἡ ἐκπαίδευσιν τῶν ὄρφα-

νῶν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων, τὸ δὲ ἡ διατήρησις τῆς ἐθνικῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἐθνικοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰς μελλούσας γενεὰς τῆς μεγάλης ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ἀποικίας. Ἡ ἀποσχὴ αὕτη τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς δονανώσεως χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν ἰδρυόντων αὐτῆν ὡς σημαῖσα ἐναρξιν νέας ἐποχῆς διὰ τοῦ: «Ἑλλήνας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, δυναμένης νὰ ὀνομασθῇ Ἑλληνικὴ Ἀναγεννησις, διότι προάγει μίαν πλουσίαν αἰξίαν νέου πολιτισμοῦ, κλοντίζει τὰς πηγὰς τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀγει εἰς ἐθνικὰ καὶ καλλιτεχνικὰ κατορθώματα. «Ἡ ἴδρυσις τοῦ μαμμονοθείου τούτου ἐκπολιτιστικοῦ κέντρου ἀποτελεῖ συνέχισιν τοῦ ἐνδόξου χριστοῦ αἰῶνος τοῦ Περικλέους κατὰ τὸν ὁποῖον ἠκμασεν ἡ ἐλληνικὴ πολιτικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ὑπαρχή. Ἡ «Ἀγέλα» ἐκίχηται τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐνδόξης ἐκείνης ἐποχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκαστον αὐτῆς μέλος εἶνε καὶ εἰς σπουροφόρος, μέλος μᾶλλον εὐγενεῖς ἀποστολῆς, εἰς ὑπέροχος τῆς τέχνης, τῶν σπουδῶν καὶ τῆς εὐνομίας»,—εἶπε πρὸς τοὺς ἀμερικανοὺς ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῇ ἐνάξει τοῦ ἔργου ὀμοσθεῖσης τῆς ἐπιτροπῆς.

ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΣ

Ἐπὶ τῶν Ἑβραίων τῆς Παλαιστίνης ὑπεβλήθη εἰς τὴν ἀγγλικὴν κυβέρνησιν ὑπόμνημα, ἐν τῷ ὁποῖο ὑποδεικνύεται τὸ μέγα ἐξασφαλίσσεως τῆς ἀμύνης καὶ τῆς ὀσφαλείας τῶν κατοικούντων τὴν χώραν Ἑβραίων, διατυποῦται ἡ ἀξίαις περὶ τοῦ ἀπεριοριστοῦ τῆς εἰς αὐτὴν μεταναστεύσεως Ἑβραίων, καὶ ὑποδεικνύεται ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἐξῆς θεμελιωδῶν αἰτημάτων: α) νὰ ἀναγνωρισθῇ ὁ ἱστορικὸς μετὰ τῆς Παλαιστίνης δεσμὸς ἀπάντων τῶν ἐν τὴν οἰκουμένην Ἰουδαίων, ὡς ἄλλως τε τοῦτο διαλαμβάνεται ἐν τῇ ἐθελώσει τοῦ Βέλφορ καὶ τῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν παρασχεθεῖσα ἐπὶ τῆς Παλαιστίνης ἐντολῇ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. β) οἱ ἐν Παλαιστίνῃ Ἰουδαῖοι νὰ θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντες ἐνιαίαν κοινωνίαν ἐπὶ ἐθνικῆς βάσεως («ἐθνότητα») ἐν ἴσῳ μέτρῳ πρὸς τὴν ἀραβικὴν ἐν τῇ χώρᾳ κοινωνίαν, οὐ μόνον ἀπὸ ὀψέως γλώσσης, ἀγωγῆς καὶ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς μέτοχοι καὶ κοινωνοὶ τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν τῷ κράτει τοῦ Ἰνδικοῦ Τραβανδρ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ δικητοῦ αὐτοῦ μαχαργιά Στουλάξμι Μπαγι κατηργήθη τὸ σύστημα τοῦ ναοῦ Νεβαντά, καθ' ὃ εἰς τὸν ναὸν τοῖτον καθωποῦντο νεαῖδες κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τῆς Ἰνδικῆς λατρίας. Ἐφεξῆς ἀντ' αὐτῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς τόποις τῆς λατρίας θὰ χορηγεῖσιν ἄνδρες.

—Ἐπὶ ἐσχάτων κατὰ τὰς ἐν Κιργιάθ—Σέφερ τῆς Παλαιστίνης ἀνασκαφὸς ἀνεκαλύφθη λίθινος λέαν ἀναγόμενος ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων εἰς τὸ 1400 π. Χ. Ἡ τέχνη τοῦ εὐρέματος μαρτυρεῖ εἰσόδους αἰγυ-

πιακήν, αλλά λογίζεται γνήσιον δείγμα τῆς Χαναανικῆς τεχνολογίας. Πιστεύει οὖν ὅτι ὁ λέων οὗτος εἶνε εἰς τῶν τεσσάρων λεόντων τῶν ὑποβαταζόντων τὸν θρόνον τῆς θεᾶς Ἀστάρτης, ὅστις μετὰ τοῦ βωμοῦ εἶχε καταστροφὴν πρὸ 3.000 ἐτῶν ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν κατὰ τὴν εἰς τὴν Παλαιστίνην εἰσβολὴν τῶν.

—Μετὰ μελέτας ἐπισταμένας περὶ ἐπερχοῦς μονίμου ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Ἱερουσαλήμ ἀπεφασίσθη ὅπως κομισθῶσιν ἐξ Ἀγγλίας ἠλεκτρικαὶ μηχαναί, αἵτινες θὰ ἐγκατασταθῶσιν ἐν τῷ παρὰ τὴν Ἰόππην ρεῦματι Ἀουγια, ὅπερ θὰ διασκευασθῇ εἰς δεξίμενην ἀφ' ἧς δι' ὑδραυλικῶν μέσων εὐὰ μεταχετεύεται τὸ ὕδωρ εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὸ ὅλον ἔργον ἐν γένει θ' ἀπαιτήσῃ διετίαν ἢ καὶ τριετίαν· ὅθεν μέχρι τῆς ὀριστικῆς αὐτοῦ ἀποπερατώσεως θὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς Ἀἶν—Φάρα, παρὰ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀφιεμένης ἐπαρκοῦς ποσότητος ὕδατος καὶ ὑπὲρ τῶν ποιμένων τῆς ὑπαίθρου, οἵτινες ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ ἔσπευσαν νὰ διαμαρτυρηθῶσιν, καθ' ὅσον τὸ ὕδωρ τῆς Ἀἶν—Φάρα χρησιμεῖν πρὸς ποτισμὸν τῶν ποιμνίων τῶν.

—Πληροφορία ἐξ Ἱεροσολύμων ἀναφέρουσι ὅτι πρὸ τίνος ἀπεκαλύφθη ἐκεῖ ὅτι τὸ Κομμουνιστὸν τῆς Μόσχας ἀπεφάσισε νὰ χρῆσται μοιχίαν τὴν Παλαιστίνην ὡς βᾶσιν κομμουνιστικῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν Μέσην Ἀσίαν. Ἡ πληροφορία αὕτη περιεῖχτο ἐν κομμουνιστικῷ ἐντύπῳ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Κομμουνιστικῆς νεολαίας, ἐν τῷ ὁποίῳ περιεγράφοντο αἱ ὁλοκλήρως προοδεύουσαι μεταξὺ τῶν ἀρῶν ἐνεργεῖαι αὐτῆς. Τὸ ἐντυπον ἐπ' ἴσης ἀναφέρει ὅτι, παρὰ τὰ παρεμβληθέντα ἔμπόδια, κομμουνιστικὴ συγκέντρωσις ἐγένετο κατὰ τὸν Μάϊον, καθ' ἣν ἐπὶ τὰ ἄραβες σύντροφοι μετέσχον αὐτοῦ οὐχὶ ὡς φιλοξενούμενοι, ἀλλ' ὡς

ὑπεύθυνα μέλη. Τὸ συμβούλιον τοῦτο υἰοθέτησε τὰς εἰσηγήσεις τοῦ Κομιτάτου τῆς Μόσχας, καθ' ἃς «ἀνάγκη νὰ μπολεσβικοποιηθῇ ἡ Παλαιστίνη διὰ τοῦ ἐξαγριζομένου τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βασιλείου Μ. Βέλλα Δ. Θ. Ἡ Kapporeth καὶ ἡ ἐορτὴ τῶν Kippurim. Ἀνατύπωσις ἐκ τῆς «Θεολογίας». Ἀθήναι 1930.—Διὰ τοῦ ἔργου του τούτου ὁ μελετηρῶτατος συγγραφεύς, εἰδικὸς περὶ τὰ τῆς Π. Δ., μετ' ἀξιοπαίμου ἐπιστημονικῆς εὐσυνειδησίας ἐξετάζων τὰ τῆς ἐορτῆς τοῦ νέου ἔτους παρὰ τῷ ἀρχαίῳ Ἰσραὴλ καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν συνδεδεμένην ἐορτὴν τῶν Kippurim, τὸ μὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τέως ἀγνώστων παραλλήλων ἀσσυριοβαβυλωνιακῶν κειμένων καθορίζει τὴν μέχρι τοῦδε σκοτεινὴν ἀρχὴν τῆς ἐορτῆς τῶν Kippurim, τὸ δέ, διαφωνῶν πρὸς τὰ συμπεράσματα τοῦ H. Schmidt ὡς πρὸς τὴν μορφήν τῆς μετὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐορτῆς συναφοῦς Kapporeth, συνάγει ὅλας διάφορον τὴν μορφήν τοῦ συμπλέγματος τοῦ θρόνου τοῦ Γιαχβὲ μετὰ τῶν δύο χειροβεῖμ.

Θεμ Δ. Τσάτσου Ὑληγήτου τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Φιλοσοφικῶν Ἐλέγχων ἔλεγχος. Ἀθήναι 1930.

Β. Α. Μυστακίδου, Ἰωάνης Τριτίσιος ἐκ Κυζίκου καὶ Μαρτύριος ὁ Κρούσιος ἐν Τυβίγγῃ (1592). Ἀθήναι 1930.

Παραμυθίας καὶ Φιλιατῶν Ἀθηνῶν, Ἡ μητροπόλις Μονεμβασίας. Ἀθήναι 1930.—Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐν λόγῳ μητροπόλεως δι' ἣν ὑπὸ τοῦ σεβ. ἀκαμάτου ἐκκλησιαστικοῦ ἱστοριοδίφου παρέχονται συμπληρώσεις καὶ ἐπανορθώσεις εἰς τὴν περὶ τῆς αὐτῆς μητροπόλεως μελέτην τοῦ πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Χρυσοστόμου Δημητρίου.

Πᾶσα χρηματικὴ ἀποστολὴ καὶ ἀλληλογραφία πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἀφορᾶ εἰς τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὰς προκηρῦξεις καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δέον νὰ διευθύνηται ὡς ἑξῆς :

Δελτίον «Ἐκκλησία»

Γραφεῖα Δ. Ἱερᾶς Συνόδου.

Δι' ὅ,τι δ' ἀφορᾶ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ φύλλου, οὕτω :

Δελτίον «Ἐκκλησία»

Μοσχονησίον 12α—Ἀθήνας

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΔΗΜΟΠΡΑΞΙΑΙ

Παράκλησις ὅπως αἱ προκηρῦξεις διαβιβάζωνται εὐανάγνωστοι.

28 Τὸ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν Μοναστηριακὸν Συμβούλιον προκηρῦττει διὰ μετανοίας τῆς διὰ τὴν 2αν Νοεμβρίου ἐ. ἔ. προκηρῦχθείσης προχείρου πλειοδοτικῆς δημοπρασίας περὶ ἐκποίησος τοῦ ἐλαιοκάρπου τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερωμένης Σαλαμίνος, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη τὴν 9ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 τῆς μ. ἐν Μεγάροις καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Μεγάρων καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σιαθμάρχου Μεγάρων, συμφώνως πρὸς τοὺς δρους τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ὧν οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ

λάβουν γιῶσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μον. Συμβουλίου (Μητροπόλεως καὶ Πεντέλης 4). Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π

29 Τὸ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν Μοναστηριακὸν Συμβούλιον προκηρῦττει διὰ ἐκτίθηται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 16ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 τῆς μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Β' Πλημελειοδικείου Ἀθηνῶν 1) ἢ μονοστής μίσθωσις τῶν ἀγρῶν ἐν Ρέντῃ καὶ Βρωμοφράκῃ, καὶ 2) ἢ πενταστῆς μίσθωσις τῶν λατομείων γων. λίθων καὶ οἰκοδομησίμου πέτρας Ἀμαρουσίου-Κηφισίας τῆς Ἱ. Μονῆς Πατράκῃ, ἐνώπιον τοῦ Εἰ-

ρηγοδικού Ἀθηνῶν, τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ὧν οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γινώσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μον. Συμβουλίου (Μητροπόλεως καὶ Πεντέλης 4). Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

30 Τὸ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν Μοναστηριακὸν Συμβούλιον προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 16ην Νοβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 τῆς μ. ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηγοδικοῦ Σαλαμῖνος, τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἐκποίησης τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἀμαξῆς τῆς Ἱ. Μονῆς Φανερομένης Σαλαμῖνος συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων κλπ. ὧν οἱ βουλούμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γινώσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μον. Συμβουλίου (ὁδὸς Μητροπόλεως καὶ Πεντέλης 4). Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

31 Τὸ Ἰοτικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Μ.Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κορινθίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοτοῦς ἐνοικίασεως μίᾳ ἀμπελοῦ ἐκ στρεμμάτων εἰκοσιν (20) ὧν, ἕγγιστα τῆς ἐν Νεμέᾳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Βρήχου «ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου». Ἡ ἀμπελος αὕτη ἀρχεται ἀπὸ τὸ τεμαχίον Σερραφεῖμ καὶ κάτωθεν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Νεμέᾳ τὴν 30ην Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηγοδικοῦ Νεμέας, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Κορινθῷ Ὑπομάτος τῆς Ἐθνικ. Τραπεζῆς, καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς. Πρῶτη προσφορὰ δι' ἕνα στρέμμα ὀρίζεται δρχ. 200· οἱ ὄροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεως εἰσὶν κατατεθειμένη παρά τῷ Καταστήματι τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς κλπ. Ὁ Πρόεδρος.

32 Το Ἰοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. Αἰτωλίας διακηρύττει ὅτι τὴν 16ην Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Αἰτωλικῷ καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Εἰρηγοδικοῦ καὶ ἀντιπροσώπων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πανοκράτους καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς διεξαχθῆσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία μονοτοῦς ἐνοικίασεως τῶν κάτωθι κτημάτων αὐτῆς καὶ ἐκποίησησεως διαφόρων αὐτῆς προϊόντων. Α'.) Τοῦ περὶ τὴν Μονὴν λειβαδίου, ὄσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι, γνωστῶν ὁρίων, ἀντὶ πρώτης προσφορᾶς δρχ. 8000. Β'.) Ἀγροῦ εἰς θέσιν Καρυᾶ στρεμμάτων 5 μετὰ τοῦ κτιρίου τοῦ πρώην ὕδρομύλου. Πρώτη προσφορὰ δρχ. 500. Γ'.) Ἀμπελώνος εἰς θέσιν Μπαλῆ στρεμμάτων 13, ἔξ ὧν τὰ ἡμίση καλλιεργημένα, πρώτη προσφορὰ δρχ. 2000 καὶ 200 ὀκ. οἴνου. Δ'.) Τοῦ ἐφετεινοῦ ἐλαιοκάρπου τῆς Μονῆς μετὰ πρώτην προσφορὰν δρχ. 200 καὶ 100 ὀκ. ἐλαιῶν καὶ 50 ὀκ. ἐλαίου. Ε'.) 260 ὀκλάδων καλνοῦ ἐσοδεῖας 1929 γ'. ποιότητος καὶ 400 ὀκ. ἐφετεινοῦ β'. ποιότητος γένους Καβάλλας, τοῦ μὲν εἰς ἀρματοδέματα, τοῦ δὲ εἰς Βαντάκια μετὰ πρώτην προσφορὰν κατ' ὁκτὸν δρχ. 10 διὰ τὸν α'. καὶ δρχ. 20 διὰ τὸν β'. Οἱ ὄροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εἰσὶν κατατεθειμένοι παρά τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, δύνασται δὲ οἱ βουλούμενοι νὰ λαμβάνωσιν γινώσιν αὐτῶν καθ' ἐκάστην. Ἐν Μεσολογίῳ τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου 1930 Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰοτικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. † ὁ Αἰτωλίας Κωνσταντῖνος.

33 Τὸ ἐν Βόλῳ Ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει ὅτι δύναται τῆς μεταξὺ τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 4664 ἰδρυθέντος Ὄργανισμοῦ Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1930 συμβάσεως ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοτοῦς ἐνοικίασεως τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Κοινοτήτων Ἰτελεοῦ καὶ Ἀργαλαστῆς κείμενα κτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ξενίας κατὰ τὰ γνωστὰ αὐτῶν ὄρια καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ἧς ἀντίγραφα κατατεθειμένα ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ ἐν Βόλῳ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Συμφερόντος Εἰρηγοδικοῦ Ἀχιλλεῖου καὶ Ἀργαλαστῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἰτελεῷ καὶ Ἀργαλαστῇ τῇ 23 Νοεμβρίου 1930 ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῷ συνῆθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἀπὸ 10—12 ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνώπιον τοῦ Συμφερόντος Εἰρηγοδικοῦ Ἀχιλλεῖου καὶ Ἀργαλαστῆς ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ ἐν Βόλῳ Ὑποκατ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἡγουμένου Συμβουλίου. Ὡς πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν α) 6500 (ἕξ χιλιάδων πεντακοσίων) διὰ τὰ κτήματα Ἰτελεοῦ, β) 1200 (χιλίων διακοσίων) διὰ τὰ κτήματα Ἀργαλαστῆς. Ἴνα γινῆ τις δεξιὸς εἰς τὸν προκειμένον διαγωνισμὸν δεόν νὰ παρουσιάσῃ ἀποδείξιν ὅτι κατέβαλε δι' ἐγγυοδοσίαν τῆς παρούσης ἐνοικίασεως εἰς τὸ ἐν Βόλῳ Ὑποκατ. τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ νὰ καταθέσῃ εἰς τοὺς διενεργούντας τὴν δημοπρασίαν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1,5 τοῦ ετησίου μισθώματος, ἄλλω, εἴναι ἀπαράδεκτος, ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφορᾶς προσφορὰ ἄνευ ἐγγυοδοσίας. Ἡ παρούσα τοιοῦτο κληθῆσεται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῶν Κοινοτήτων Ἰτελεοῦ καὶ Ἀργαλαστῆς καὶ τοῖς ναύσις τῶν ἰδίων κοινοτήτων δημοσιευθῆτω δὲ καὶ διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενου δελτίου τῆς «Ἐκκλησίας». Ἐν Βόλῳ τῇ 29 Ὀκτωβρ. 1930. Ὁ Διευθυντής.

34 Τὸ Ἰοτικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ἱ. Μ)λεως Μηθύμνης ἐκτίθῃσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν μονοτοῦ μίσθωσιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀγ. Παρασκευῆς κτημάτων τῆς Ἱ. Μονῆς Δειψῶνος Ἱλαρινάκι καὶ Ἀποφωστο καὶ ἐτέρου ἐν τῇ περιφερείᾳ Φίλιας καὶ Παλιόχωρα κατὰ τοὺς ὄρους, ὧν οἱ βουλούμενοι δύνασται νὰ λάβωσιν γινώσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα Ἱ. Μ)λεως Ὑποκατ. τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς καὶ Κοινοτ. Φίλιας καὶ Ἀγ. Παρασκευῆς, τὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθῆσεται τῇ 9 Νοβρίου ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα δὲ 12 π. μ. διὰ τὰ ἐν Ἀγίᾳ Παρασκευῇ, ἐν τῷ συνῆθει τόπῳ τῶν Δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον τῆς κατὰ Νόμου Ἐπιτροπῆς. Ὁ Πρόεδρος † ὁ Μηθύμνης Διονόσιος.

35 Τὸ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν Μοναστηριακὸν Συμβούλιον προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 23ην Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. ἐν Ἐλευσίνι καὶ ἐν τῷ οἰκίῳ τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηγοδικοῦ Ἐλευσίσιος, τοῦ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ ἐκποίησης τοῦ ἐλαιοκάρπου τῶν τοποθεσιῶν Ἐπάνω Κατερίνα, Νεκροσιπιεῖον Μάνδρας καὶ περιφερείας Μονῆς ὁσίου Μελετίου συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὧν οἱ βουλούμενοι δύνασται νὰ λάβωσιν γινώσιν προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Μοναστηρ. Συμβουλίου (Μητροπ.-Πεντέλης 4) Ὁ Ἐντεταλμένος Σύμβουλος τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

ΟΦΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΙΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80. ΕΞΟΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΡΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΟΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 160
ΝΑΡΩΝ ΧΟΡΩΝ ΔΡΧ. 30. ΙΕΡΕΩΝ ΕΙΣΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 11
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

Τύποις «Φοίνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44, — Ἀθῆναι